

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 313/2019
12.03.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Дишић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Равно 2014“ из Ћуприје, чији је пуномоћник Јован Челебић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3994/2017 од 07.09.2018. године, у седници одржаној 12.03.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3994/2017 од 07.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П1 68/17 од 20.09.2017. године, ставом првим изреке, поништено је решење туженог ЈКП „Равно 2014“ из Ћуприје бр. .. од 10.02.2014. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду бр. .. од 16.05.2013. године анексиран 22.08.2013. године, као незаконит. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоца врати на рад. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 267.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3994/2017 од 07.09.2018. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Неосновано се ревизијом указује на битне повреде одредаба парничног поступка пред другостепеним судом, будући да је другостепенени суд оценио жалбене наводе од значаја и навао разлоге које је узео у обзир по службеној дужности, сагласно члану 396. став 1. ЗПП. Истовремено, у поступку по жалби није дошло до пропуштања у

примени или до неправилне примене одредаба процесног закона које су биле од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код правног претходника тужене КЈП "Услуге" на радном месту радника у градском зеленилу са трећим степеном стручне спреме. Правилником туженог о систематизацији радних места од 10.03.2013. године, било је предвиђено десет радника у градском Зеленилу, а Правилником од 01.08.2013. године који је био на снази у време доношења оспореног решења овај број није смањен, односно био је предвиђен исти број од десет радника у Зеленилу. Одлуком правног претходника туженог од 06.01.2014. године, утврђено је да ће због економских промена и финансијских тешкоћа, седморо радника бити проглашено за технолошки вишак. Саставни део Одлуке јесу критеријуми за утврђивање вишка запослених, које је у поступку решавања вишка запослених применила Комисија за рангирање и оцењивање запослених, коју је тужени формирао истог дана када је донео Одлуку. Применом наведених критеријума, тужени је проглашен за технолошки вишак као запослени са најмањим бројем бодова, због чега му је оспореним решењем од 10.02.2014. године отказан уговор о раду, а у образложењу решења је наведено да му је отказ дат због економских промена и тешке финансијске ситуацији у којој се предузеће налази. Спајањем КЈП "Услуга" са другим привредним субјектом ЈП „Водовод и канализација“ настао је привредни субјекат ЈКП "Равно 2014", односно тужени у овој парници.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су поништили решење туженог којим је тужиоцу отказан уговор о раду и обавезали туженог да тужиоца врати на рад.

Према члану 179. тачка 9. Закона о раду који је био на снази у време доношења оспореног решења, послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодаца и то ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла. Према наведеној одредби закона послодавац је у обавези да образложи технолошке, економске и организационе промене које доводе престанка потребе за радом запослених. Обавеза је послодавца да одреди оправдане разлоге због којих запосленима отказује уговор о раду, као и број и структуру запослених који су технолошки вишак. Послодавац то чини одлуком о увођењу технолошких, економских и организационих промена (ако нема обавезу доношења програма), после које по правилу доноси акт о систематизацији радних места.

Како тужени није укинуо радно место тужиоца, нити је пре отказа изменио постојећи акт о систематизацији радних места, дакле није доказао постојање отказног разлога, већ је у решењу уопштено наведено да тужиоцу радни однос престаје услед економских промена и финансијских тешкоћа, које нису образложене, правилна је оцена нижестепених судова да је отказ уговор о раду, на основу члана 179. тачка 9. Закона о раду, незаконит, због чега је тужени у обавези да тужиоца врати на рад применом члана 191. став 1. истог Закона.

Неоснован је ревизијски навод да је решење незаконито, јер је образложењу првостепене пресуде наведено да је решење донео тужени ЈКП „Равно 2014“ из Ћуприје, иако је решење донето од стране КЈП“Услуга“. Међутим, због извршених статусних промена и спајања два јавна предузећа, тужени је стекао статус послодавца следбеника, чиме је преузео сва права, обавезе и одговорности претходног послодавца, самим тим и одговорност за све његове појединачне акте, па само навођење да отказ није донео тужени, већ његов правни претходник није од утицаја на законитост оспореног решења.

На основу члана 414. тав 1. ЗПП, одлучено је као у изреци

Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић